

РЕШЕНИЕ

№ 31240

гр. София, 06.08.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в
публично заседание на 21.07.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **2421** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 10а, ал. 1 от Закона за чужденците в Република България /ЗЧРБ/, във връзка с чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на М. З. И. Х., гражданин на Е., срещу ОТКАЗ от 01.02.2026г. за издаване на виза тип „Д“ на КДЛ при Консулството на РБ в Е..

По изложените в жалбата съображения за незаконосъобразност на отказа се моли същият да бъде отменен. На първо място се визира, че няма мотиви. Твърди се, че бланкетно е отказано да бъде издаде виза вкл. има посочени само правни норми без конкретни фактически основания. Допълва се, че не е доказан отказа. На последно място се прави довода, че отказът не съответства на принципа за съразмерност по чл.6 от АПК и е в противоречие с целта на закона. Изрично с молби от процесуалния представител на оспорващия адв.Б. – е уточнено кои защитими по ЕКПЧ права са накърнени на лицето –чл.8 от ЕКЗПЧОС на зачитане на личен и семеен живот, доколкото лицето иска да работи в РБ и има издадено разрешително за работа с представен достъп до пазара на труда. Изтъкнато е и нарушено право по чл.13 от ЕКЗПЧОС на ефективни правни средства за защита, както и по чл.14 забрана за дискриминация. С оглед направените твърдения – се моли да се отмени отказа като незаконосъобразен и преписката да се върне на ответника със задължителни указания.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от адв.Б.. По указанията на съда –пояснява, че трудовият договор няма дата и номер, защото още лицето няма виза. Когато получи виза и единно разрешително за работа -договора ще има номер. Претендира разnosки.

Ответната страна не се представлява и не изразява становище.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД КАТО СЪОБРАЗИ СТАНОВИЩАТА НА СТРАНИТЕ
НАМИРА ЗА УСТАНОВЕНО СЛЕДНОТО:

Жалбата от 13.02.2026г. по отношение на отказ от 01.02.2026г. е в срок и от адресат на акта, засягащ същия.

Касателно допустимостта на жалбата предвид нормата на чл.10а, ал.4 от ЗЧРБ -следва да се има предвид, че първоначално производството е било прекратено с определение №12898 от 02.04.2026г., което с определение №5852 от 01.06.2026г. по адм.дело №5087/26г. на ВАС е отменено. Делото е върнато на състава с указания да задължи страната "да посочи по отношение на кои права е осъществено засягане, както и конкретни факти". Извън изрично изложените по първоначалните указания на състава –нови уточнявания не са постъпвали. Заявено е първоначално, че са нарушени чл.8, чл.13 и чл.14 от ЕКПЧ.

Известна е и съдебната практика на ВАС, че въпроса има или не подобни засягания е по съществото на спора, поради което и на посоченото основание –жалбата е допустима и трябва да се разгледа по съществото на спора. Така видно от решение №1069 от 10.02.2025г. по дело №8373/24г. III о. на ВАС трябва при преценката за засягане правото на личен живот да се установи дали има връзка между РБ и личния живот на чужденеца. Следователно - трябва да има обективно обстоятелство, което да го свързва със страна ни. В този аспект съдът констатира, че това е желанието и в изпълнение на същото - предприетите мерки за регламентиране на трудовия статут на лицето като част от правото на личен живот. С предприетите действия на работодателя да използва трудова сила на работника, да го потърси, установи и ангажира като специалист с подsigуряване на нужните условия - и съответно лицето да откликне- всичко това описва трайна връзка със страната ни, поради което отказа за виза засяга чл.8 от ЕКПЧ. Следва да се подчертае, че лицето е с предоставен достъп до пазара на труда в РБ за срок от 3 години и няма как да се реализира тази възможност ако иска и получи краткотрайна виза. Единствения начин да може реално да осъществи предоставения му достъп - е ако има виза Д, поради което с отказа да се издаде същата -се засяга правото му на личен живот, поради което съдът следва да се провери дали не е произволен и незаконосъобразен. Видно от акта ответникът е правил констатации за трудовия договор и длъжностната характеристика, както и за действителните причини за заявлението за виза.

Във връзка с разглеждане на спора по същество - съдът с определение №29002 от 19.07.2026г. е указал на оспорвания изрично доказателствената тежест и го е задължил да представи трудов договор с дата -ако има, тъй като от приложения и подписан на л.16 няма дата. С оглед констатацията, че видно от същия постъпването на работа -е обвързано с получаването на Единно разрешително за работа, а не и на виза вкл. да представи същото. Също така е допуснат 1 свидетел при режим на довеждане - от дружеството работодател "Стреза" ЕООД за изясняване на въпроса- къде и как е бил подписан трудовия договор, запознато ли е лицето със съдържанието на същия на езика, който владее. Мястото на работа офиса на дружеството ли е в С. на [улица], доколкото лицето е работник строителството. Задължена е страната към декларацията от М. Д. да представи описаното пълномощно от собственика на имота, доколкото не е по делото.

В изпълнение на изложеното допълнително е представен двустранен договор от 21.03.2025г. между „Рафик груп“ ЕООД и „Стреза“ ЕООД с предмет първата страна да подsigурява работна ръка от Е.. В тази връзка по делото е бил допуснат като свидетел Р. А. Д. И.. Видно от показанията му, които съдът кредитира –в изпълнение на договора между двете дружества, той е намерил оспорвания. Фирмата на свидетелят намира работници в случая за работодателя „Стреза“ЕООД. По заявка на същия се търсят конкретни работници, каквито в страната няма при предлаганите условия. Сочи че, оспорваният е майстор в строителството. За всички наети от

дружеството лице се изискват удостоверения и сертификати. Подчертава, че лицата не са мигранти, а искат легално да работят тук, защото заплащането в Е. е много ниско. В страната ни получават три пъти повече.

Към преписката са представени заповеди №22 от 29.06.2025г. на л.22 от посланика на Посолството на РБ в К., Е., както и заповед №95-00-26 от 16.01.2025г. на л.24 на министъра на Външните работи.

СЛЕДОВАТЕЛНО от фактическа и правна страна СЪДЪТ НАМИРА СЛЕДНОТО:

В процесния случай жалбоподателят кандидатства за виза „Д“, доколкото има предоставен достъп за срок от 3 години до пазара на труда в Република България на основание чл. 24и от ЗЧРБ, което е видно от писмото на МВР- Дирекция „Миграция“, приложено под л.8 - № 9 от делото. Приложил е трудов договор на л.16, декларация за предоставяне на жилище –л.18, данни за средства.

Ответникът е отказал на основание чл.10, ал.1 т.17 и т.24 от ЗЧРБ, защото е приел, че се касае за недостатъчни доказателства, като представените такива имат съмнение в тяхната автентичност. Констатирано е, че трудовият договор е без номер, той и длъжностната характеристика са на български език и няма данни за връзка между работодателя, има съмнение, че ще пребивава в РБ вкл. и лицето, има риск от миграция.

От друга страна съдът визира, че съгласно чл. 24и, ал. 1 от ЗЧРБ разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа" могат да получат чужденци, които отговарят на условията за получаване на достъп до пазара на труда съгласно българското законодателство и притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за пребиваване, издадено в съответствие с Регламент (ЕО) № 1030/200, като съгласно чл. 15, ал. 1 от ЗТМТМ достъп до пазара на труда с Единно разрешение за пребиваване и работа се разрешава от Министерството на вътрешните работи след получено положително писмено становище от изпълнителния директор на Агенцията по заетостта. В процедурата по чл. 15, ал. 1 от ЗТМТМ положителното становище е изготвено на база на приложените документи към заявлението. По-конкретно, проверен е сключеният трудов договор и други обстоятелства във връзка с трудовото правоотношение. Тази проверка е извършена във връзка с чл. 2, ал. 4 от ППЗТМТМ, според който в трудовия договор следва да се определят задълженията на страните относно разходите за квартира, медицинско лечение, застраховки, транспорт от и до държавата, където е обичайното местоживее на работника – гражданин на трета държава. Посочената проверка на трудовия договор и релевантните към него документи и обстоятелства се извършва от Агенция по заетостта, но това не означава, че ответникът не може да постанови отказ, правейки собствен анализ.

Посочената разпоредба на чл.10, ал.1 т.17 и т.24 от ЗЧРБ му позволява да направи извод има или не риск от миграция и дали представените документи са автентични. Този извод за риск от миграция не се прави от АЗ. Ответникът не е обвързан безусловно от преценката на АЗ.

Следователно – видно от приложените заповед, отказът е издаден от компетентен орган, няма процесуални нарушения, но по същество отказът е неправилен. Изложените мотиви са формални. В действителност в трудовия договор, който е подписан –липсва съществен реквизит -датата, но последната е обвързана с получаването на виза, което е процес, отнемащ време. Може да се прояви прецизност при сключен договор да се посочи, че изпълнението се отлага от датата на получаване на виза. Доводите касателно длъжностната характеристика, предвид леснодостъпните приложения за превод на телефона и др. устройства – са несъстоятелни. Освен това се опровергават и от разпитания по делото свидетел. Същият лично е участвал в ангажирането на лицето за „Стреза“ ЕООД, тъй като фирмата му се занимава с това. Подчертава, че всичките

работници, на които посредници – имат сертификати за уменията си и че причината да искат да напуснат Е. не е миграция, а ниското в пъти заплащане. Следователно –от събраните в съдебното производство доказателства –се опровергава констатацията за лице, което е мигрант, поради което извода на ответника, посочен като основание за отказ да се издаде виза – е несъстоятелен.

Следователно – по визата се е произнесло надлежното длъжностно лице. Видно от представените към преписката на л.22 заповеди -заповед №22 от 29.06.2025г., с която посланикът определи кои длъжностни лица ще се произнасят по заявленията за визи, сред които и издателят на акта- Кр.Я.. Също приложената на л.24 заповед №95-00-26 от 16.01.2025г., с която министърът в т.3 е възложил на дипломатическите и консулските представителства - да се произнасят по визите. На второ място - се прави извода, че няма процесуални нарушения вкл. съществени такива. Има мотиви, изложение са фактически и правни основания, но преценката на фактите е неправилна. Следователно - жалбата е основателна и трябва да се уважи като преписката се върне на ответника за ново разглеждане на молбата за виза при съобразяване на мотивите на състава по доказателствата. Анализа на същите в тяхната съвкупност, както и ново представените сочат – на лице, чието искане е основателно. Ако няма други, непреклюдирани или нови обстоятелства - искането за виза следва да се уважи.

С оглед изхода от спора и претенцията на оспорващият -следва да му се присъдят разноски от 5,11 евро д.т. Адв.Б. е с пълномощно на л.32 без данни за платено адвокатско възнаграждение.

ВОДИМ СЪДЪТ

РЕШИ:

По жалба на М. З. И. Х., гражданин на Е.,

ОТМЕНЯ ОТКАЗ от 01.02.2026г. за издаване на виза тип Д на КДЛ при Консулството на РБ в Е..

ВРЪЩА ПРЕПИСКАТА на ответника за ново разглеждане съобразно мотивите.

ОСЪЖДА Министерство на външните работи да заплати на жалбоподателя разноските по делото от 5,11 евро.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС чрез АССГ в 7-дневен срок от съобщаването му. Преписи на страните.

Съдия: